

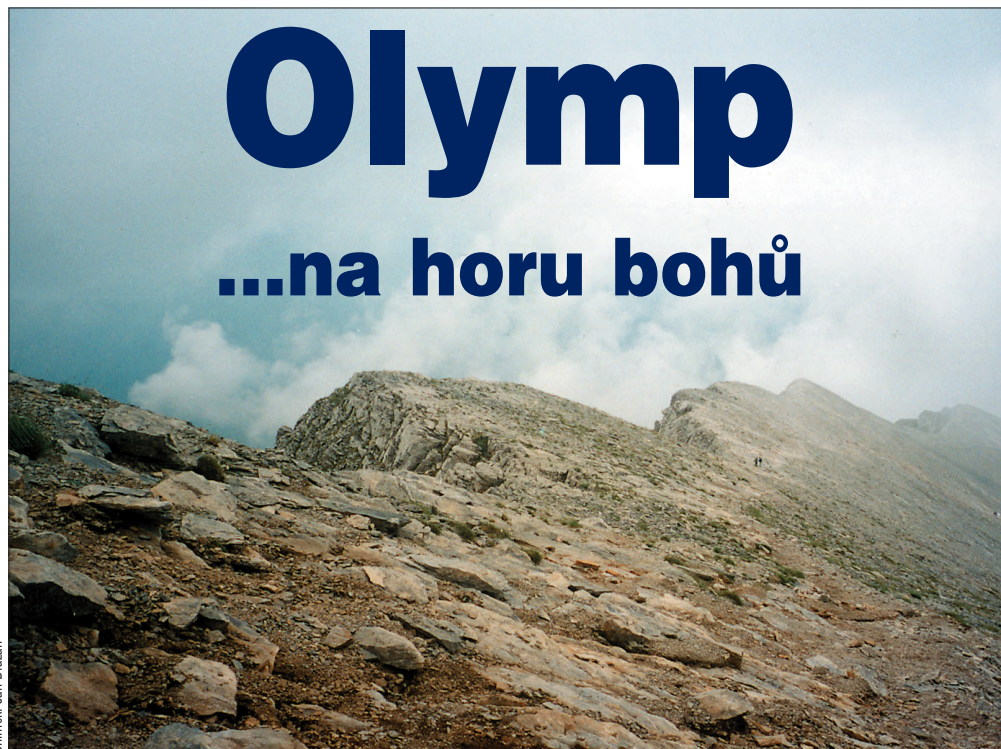
„Rozpoutal se nade mnou hněv Jupiterův. Z úkrytu běsnících temnot útočil na mne bůh z nebeské pláně za to, že jsem zneuctil svatyni nesmrtelných, vztekle metal blesky na mou hlavu, neboť jsem se byl rouhal jeho všemohoucnosti, usiloval mě srazit zpátky k zemi, protože jsem si troufal vystoupit na nejvyšší vrcholek Olympu a posadit se na sám trůn boží.“

Richard Halliburton:
*Nádherné dobrodružství,
Trůn bohů*

Jak se tam dostat

Litochoro leží 5 km od moře a od silnice spojující severní Soluň s jižně položenými Aténami. Do Soluně je to 90 km, do hlavního města 425 km. Do Litochora jezdí autobusy ze Soluně. Jedna cesta stojí něco kolem 5 eur. Autobusy jezdí od 7.15 a pak každou hodinu, na některých linkách musíte přestoupit ve městečku Katerini (asi 20 km od Litochora). Celá cesta netrvá déle než dvě hodiny. Informace o jízdních řádech +30-31-519101, autobusové nádraží v Soluni. Je také možné dorazit vlakem, 9 km od města je nádraží, kde několikrát denně zastavují vlaky ze Soluně, Atén a Vólosu. Do Prionie se lze dostat taxíkem z hlavního náměstí v Litochoru, stojí to zhruba 20 eur, bez ohledu na počet lidí, maximum jsou čtyři, za batohy není příplatek. V Litochoru je též možné většinou bez problémů si někoho stopnout.

Snímek: Jan Dražan

Bozi se z Olympu nejspíš museli odstěhovat. Ještě před devadesáti lety tu měli absolutní klid a mohli nerušeně hodo- vat, požídat ambrózií a popíjet nektar. Pak se však lidé odvážili přijít bohy vyrušit. Od té doby se dveře netrh- nou. Nejvyšší hora Řecka a druhý nejvyšší vrchol Bal- kánu Olymp (2917 m n. m.) se stal oblíbeným turistickým cílem. I nepříliš trénovaní ho- ralé mohou tuto horu dobýt.

Z Litochora

Nad Egejským mořem po- malu vychází rudě oranžové slunce. Paprsky osvětlují vzdálené pohoří na západě. A městečko Litochoro se pro- bouzí do nového dne. Je to nejbližší město hoře Olymp,

a tedy místo, odkud se za- číná. Hlavní náměstíčko je zasvěceno nikoliv bohům, ale turistům. Několik informač- ních kanceláří, kde lze získat vše potřebné. Od údajů o po- časí a trasách až po prů- vodce (živého, nikoliv kniž- ního) či zvířata, která pomohou usnadnit výstup. Mají tu pobočku řečtí hora- lové (Greek Mountaineering Club). V Litochoru jsou banky, hotely a kempy. Z města vede klikatá silnice k hranici národního parku, ten začíná u ruin kláštera Ag. Dionysios (za druhé svě- tové války ho vybombardo- vali Němci v odvetě za to, že mniši ukrývali partyzány). Posledními body, kam se dá dojet autem a ulehčit si tak cestu, jsou výšina Stavros

notlivě i ve smečkách. Ten, kdo si na Olymp vyhradí více než jeden den, může samo- zřejmě už z Litochora jít pěšky. Kaňonem řeky Eni- peas po evropské turistické trase E4. Převážně bukové a platanové lesy tu jsou husté, ne nadarmo sloužily ještě začátkem minulého sto- letí coby úkryt loupeživým bandám. Dnes se tu schová- vají vlci. Ani nebe nad Olym- pem není beránčí, na své ko- řisti vyčkávají orli.

Z Prioni, kde se doplňují zásoby vody a v letních měsí- cích využívá restaurace, se už musí pěšky. Po dřevěném mostě vede cesta přes řeku Ennipeas a pak už brzy za- číná strmé stoupání po kli- katých lesních stezkách. Okolí je stále plné vzrostlých stromů, ale listnaté stromy se střídají s borovicemi. Hor- skou chatu A ve výšce 2100 metrů spatříte po dvou a půl až třech hodinách. Většinou před ní postávají koně nosící sem zásoby a posedávající tu- ristické zásoby konzumující. Je dobré se tu informovat na aktuální počasí na Olympu, i když... V horách jsou náhle změny počasí obvyklé. Na Olympu to ale platí dvojná- sob. Skoro vždycky vane vítr, když ne moc silný, tak aspoň

Mapa: © Kartografie Praha